DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

17 listopada № 102. Rok 1934.

TREŚĆ:

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

Poz.: 919—o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisana w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. wraz z protokółem oraz protokół fakultatywny, podpisany tegoż dnia w Genewie 2153

920—Oświadczenie rządowe z dnia 30 września 1934 r. w sprawie złożenia przez Polskę i inne Państwa dokumentów ratyfikacyjnych oraz zgłoszenia przez kilka państw przystąpień do konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy 2175

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

921—Opieki Społecznej z dnia 8 października 1934 r. o zmianie przepisów o demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego 2176

919.

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisana w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. wraz z protokółem oraz protokół fakultatywny, podpisany tegoż dnia w Genewie.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dn. 5 marca 1934 r. — Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 261).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu zosobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dwudziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku, podpisana została w Genewie konwencja międzynarodowa o zwalczaniu fałszowania pieniędzy wraz z protokółem oraz protokół fakultatywny o następującem brzmieniu dosłownem:

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront, Salut:

Une Convention internationale pour la répression du faux monnayage avec protocole et un Protocole facultatif ayant été signés à Genève le vingt avril mil neuf cent vingt neuf, Convention avec protocole et Protocole facultatif, dont la teneur suit:

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

w celu zwalczania fałszowania pieniędzy.

Jego Królewska Mość Król Albanji; Prezydent Rzeszy Niemieckiej; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Prezydent Związkowy Republiki Austrjackiej; Jego Królewska Mość Król Belgów; Jego Królewska Mość Król Wielkiej Brytanji, Irlandji i Zamorskich Posiadłości Brytyjskich, Cesarz Indyj; Jego Królewska Mość Król Bułgarów; Prezydent Rządu Narodowego Republiki Chińskiej; Prezydent Republiki Kolumbijskiej; Prezydent Republiki Kubańskiej; Jego Królewska Mość Król Duński; Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej za Wolne Miasto Gdańsk; Jego Królewska Mość Król Hiszpański; Prezydent Republiki Francuskiej; Prezydent Republiki Greckiej; Jego Wysokość Regent Królestwa Węgierskiego; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji; Jej Królewska Wysokość Wielka Księżna Luksemburgu; Jego Książęca Wysokość Książę Monaco; Jego Królewska Mość Król Norweski; Prezydent Republiki Panamskiej; Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów; Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej; Prezydent Republiki Portugalskiej; Jego Królewska Mość Król Rumuński; Jego Królewska Mość Król Serbów, Kroatów i Słoweńców; Centralny Komitet Wykonawczy Związku Socjalistycznych Republik Rad; Związkowa Rada Szwajcarska; Prezydent Republiki Czeskosłowackiej;

Pragnąc zapewnić coraz większą skuteczność zapobieganiu i zwalczaniu fałszowania pieniędzy, mianowali swymi Pełnomocnikami:

Jego Królewska Mość Król Albanji:

Doktora Stavro STAVRI, Chargé d'Affaires w Paryżu;

Prezydent Rzeszy Niemieckiej:

Doktora Ericha KRASKE, Vortragender Legationsrat w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

CONVENTION INTERNATIONALE

pour la répression du faux monnayage.

Sa Majesté le Roi d'Albanie; le Président du Reich Allemand; le Président des Etats-Unis d'Amérique; le Président Féderal de la République d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au dela des Mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi des Bulgares; le Président du Gouvernement National de la République Chinoise; le Président de la République de Colombie; le Président de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République de Pologne, pour la Ville Libre de Dantzig; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; le Président de la République Hellénique; Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg; Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco; Sa Majesté le Roi de Norvège; le Président de la République de Panama; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République de Pologne; le Président de la République Portugaise; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes; le Comité Central Exécutif de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes; le Conseil Fédéral Suisse; le Président de la République Tchécoslovaque,

Désireux de rendre de plus en plus efficaces la prévention et la répression du faux monnayage ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi d'Albanie:

Le Dr. Stavro STAVRI, Chargé d'affaires à Paris;

Le Président du Reich Allemand:

Le Dr. Erich KRASKE, „Vortragender Legationsrat" au Ministère des Affaires étrangères;

INTERNATIONAL CONVENTION

for the suppression of counterfeiting currency.

His Majesty the King of Albania; the President of the German Reich; the President of the United States of America; the Federal President of the Austrian Republic; His Majesty the King of the Belgians; His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India; His Majesty the King of the Bulgarians; the President of the National Government of the Republic of China; the President of the Colombian Republic; the President of the Republic of Cuba; His Majesty the King of Denmark; the President of the Polish Republic, for the Free City of Danzig; His Majesty the King of Spain; the President of the French Republic; the President of the Hellenic Republic; His Serene Highness the Regent of the Kingdom of Hungary; His Majesty the King of Italy; His Majesty the Emperor of Japan; Her Royal Highness the Grand Duchess of Luxemburg; His Serene Highness the Prince of Monaco; His Majesty the King of Norway; the President of the Republic of Panama; Her Majesty the Queen of the Netherlands; the President of the Polish Republic; the President of the Portuguese Republic; His Majesty the King of Roumania; His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes; the Central Executive Committee of the Union of Soviet Socialist Republics; the Swiss Federal Council; the President of the Czechoslovak Republic,

Being desirous of making more and more effective the prevention and punishment of counterfeiting currency, have appointed as their Plenipotentiaries:

His Majesty the King of Albania:

Dr. Stavro STAVRI, Chargé d'Affaires in Paris;

The President of the German Reich:

Dr. Erich KRASKE, „Vortragender Legationsrat" at the Ministry for Foreign Affairs;

Doktora Wolfganga METTGENBERG, Ministerialrat w Ministerstwie Sprawiedliwości Rzeszy,

D-ra VOCKE, Geheimer Finanzrat, członka Reichsbankdirektorium;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki:

P. Hugh R. WILSON, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego przy Szwajcarskiej Radzie Związkowej;

Związkowy Prezydent Republiki Austrjackiej:

Doktora Bruno SCHULTZ, Dyrektora policji, szefa Sekcji Policji Kryminalnej w Prefekturze policji w Wiedniu;

Jego Królewska Mość Król Belgów:

P. SERVAIS, Ministra Stanu, honorowego Prokuratora Generalnego Sądu Apelacyjnego w Brukseli;

Jego Królewska Mość Król Wielkiej Brytanji, Irlandji i Zamorskich Posiadłości Brytyjskich, Cesarz Indyj:

za Wielką Brytanję i Północną Irlandję, jak również za wszystkie części Imperjum Brytyjskiego, nie będące oddzielnymi członkami Ligi Narodów:

Sir Johna FISCHER WILLIAMS, brytyjskiego radcę prawnego w Komisji Odszkodowań;

Leslie S. BRASS, Esq., „Assistant Principal at the Home Office";

za Indje:

Vernon DAWSON, Esq., C. I. E., „Principal at the India Office";

Jego Królewska Mość Król Bułgarów:

P. D. MIKOFF, Chargé d'Affaires w Bernie;

Prezydent Rządu Narodowego Republiki Chińskiej:

P. Lone LIANG, Radcę Poselstwa Chińskiego przy Prezydencie Rzeszy Niemieckiej;

Prezydent Republiki Kolumbijskiej:

Doktora Antonio Jose RESTREPO, Posła nadzwyczajnego

Le Dr. Wolfgang METTGENBERG, „Ministerialrat" au Ministère de la Justice du Reich;

Le Dr. VOCKE „Geheimer Finanzrat", membre du „Reichsbankdirektorium";

Le Président des Etats - Unis d'Amérique:

M. Hugh R. WILSON, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:

Le Dr. Bruno SCHULTZ, directeur de police, chef de la Section de police criminelle à la Préfecture de police de Vienne;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. SERVAIS, ministre d'Etat, Procureur général honoraire à la Cour d'Appel de Bruxelles;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande, et des Territoires Britanniques au dela des Mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande - Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toutes parties de l'Empire Britannique non membres séparés de la Société des Nations:

Sir John FISCHER WILLIAMS, conseiller juridique britannique à la Commission des Réparations;

Leslie S. BRASS, Esq., „Assistant Principal at the Home Office";

Pour l'Inde:

Vernon DAWSON, Esq., C. I. E., „Principal at the India Office";

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. D. MIKOFF, chargé d'affaires à Berne;

Le Président du Gouvernement National de la République Chinoise:

M. Lone LIANG, conseiller de la Légation de Chine près le président du Reich allemand;

Le Président de la République de Colombie:

Le Dr. Antonio José RESTREPO, envoyé extraordinaire et mini-

Dr. Wolfgang METTGENBERG, „Ministerialrat" at the Ministry of Justice of the Reich;

Dr. VOCKE, „Geheimer Finanzrat", Member of the Reichsbankdirektorium;

The President of the United States of America:

Mr. Hugh R. WILSON, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

The Federal President of the Austrian Republic:

Dr. Bruno SCHULTZ, Police Director, Chief of Section of Criminal Police at the Prefecture of Police of Vienna;

His Majesty the King of the Belgians:

M. SERVAIS, Minister of State, Honorary Public Prosecutor at the Brussels Court of Appeal;

His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

For Great Britain and Northern Ireland and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations:

Sir John FISCHER WILLIAMS, British Legal Representative at the Reparations Commission;

Leslie S. BRASS, Esq., Assistant Principal at the Home Office;

For India:

Vernon DAWSON, Esq., C.I.E., Principal at the India Office;

His Majesty the King of the Bulgarians:

M. D. MIKOFF, Chargé d'Affaires in Berne;

The President of the National Government of the Republic of China:

M. Lone LIANG, Counsellor of the Legation of China to the President of the German Reich;

The President of the Colombian Republic:

Dr. Antonio José RESTREPO, Envoy Extraordinary and Mi-

i Ministra pełnomocnego, Stałego Delegata przy Lidze Narodów;

stre plénipotentiaire, délégué permanent auprès de la Société des Nations;

nister Plenipotentiary, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

Prezydent Republiki Kubańskiej:

Le Président de la République de Cuba:

The President of the Republic of Cuba:

P. G. BLANCK Y MENOCAL, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego, Stałego Delegata przy Lidze Narodów;

M. G. de BLANCK Y MENOCAL, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire, délégué permanent auprès de la Société des Nations;

M. G. de BLANCK Y MENOCAL, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

P. Manuela R. ALVAREZ, attaché handlowego Stałej Delegacji przy Lidze Narodów;

M. Manuel R. ALVAREZ, attaché commercial à la Délégation permanente auprès de la Société des Nations;

M. Manuel R. ALVAREZ, Commercial Attaché to the Permanent Delegation accredited to the League of Nations;

Jego Królewska Mość Król Duński:

Sa Majesté le Roi de Danemark:

His Majesty the King of Denmark:

P. Williama BORBERG, Stałego Delegata przy Lidze Narodów;

M. William BORBERG, délégué permanent auprès de la Société des Nations;

M. William BORBERG, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej za Wolne Miasto Gdańsk:

Le Président de la République de Pologne, pour la Ville Libre de Dantzig:

The President of the Polish Republic, for the Free City of Danzig:

P. Franciszka SOKALA, Ministra pełnomocnego, Delegata Rzeczypospolitej Polskiej przy Lidze Narodów;

M. François SOKAL, ministre plénipotentiaire, délégué de la République de Pologne à la Société des Nations;

M. François SOKAL, Minister Plenipotentiary, Delegate of the Polish Republic accredited to the League of Nations;

P. Johna MUHL, Pierwszego Prokuratora i szefa Policji Kryminalnej Wolnego Miasta;

M. John MUHL, premier procureur et chef de la Police criminelle de la Ville libre;

M. John MUHL, First Prosecutor and Head of the Criminal Police of the Free City;

Jego Królewska Mość Król Hiszpański:

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

His Majesty the King of Spain:

P. Mauricio LOPEZ ROBERTS, Markiza de la Torrehermosa, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego przy Szwajcarskiej Radzie Związkowej;

M. Mauricio LOPEZ ROBERTS, Marquis de la Torrehermosa, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse;

M. Mauricio LOPEZ ROBERTS, Marquis de la Torrehermosa, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council;

Prezydent Republiki Francuskiej:

Le Président de la République Française:

The President of the French Republic:

Hrabiego de CHALENDAR, attaché skarbowego Ambasady przy Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości;

Le comte de CHALENDAR, attaché financier à l'Ambassade près Sa Majesté britannique;

Count de CHALENDAR, Financial Attaché to the Embassy accredited to His Britannic Majesty;

Prezydent Republiki Greckiej:

Le Président de la République Hellénique:

The President of the Hellenic Republic:

P. Mégalos CALOYANNI, honorowego radcę Wysokiego Sądu Apelacyjnego w Kairze;

M. Mégalos CALOYANNI, conseiller honoraire à la Haute Cour d'Appel du Caire;

M. Mégalos CALOYANNI, „Conseiller honoraire" to the High Court of Appeal at Cairo;

Jego Wysokość Regent Królestwa Węgierskiego:

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

His Serene Highness the Regent of the Kingdom of Hungary:

P. P. de HEVESY de HEVES, Ministra Rezydenta, Stałego Delegata przy Lidze Narodów;

M. P. de HEVESY de HEVES, ministre résident, délégué permanent auprès de la Société des Nations;

M. P. de HEVESY de HEVES, Resident Minister, Permanent Delegate accredited to the League of Nations;

Jego Królewska Mość Król Włoski:

Sa Majesté le Roi d'Italie:

His Majesty the King of Italy:

Komandora Doktora Ugo ALOISI, Radcę Sądu Kasacyjnego, przy-

Commendatore docteur Ugo ALOISI, conseiller à la Cour de Ca-

Commendatore Dr. Ugo ALOISI, Counsellor at the „Cour de

dzielonego do Ministerstwa Sprawiedliwości;

Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji:

P. Raizaburo HAYASHI, Generalnego Prokuratora Sądu Kasacyjnego;

P. Shigeru NAGAI, Dyrektora Mennicy;

Jej Królewska Wysokość Wielka Księżna Luksemburgu:

P. Charles G. VERMAIRE, Konsula w Genewie;

Jego Książęca Wysokość Książę Monaco:

P. Rodolphe ELLÈS, Wice-Konsula w Genewie;

Jego Królewska Mość Król Norweski:

P. Chr. L. LANGE, Sekretarza Generalnego Unji Międzyparlamentarnej;

Prezydent Republiki Panamskiej:

Doktora AROSEMENA, Sekretarza Stanu dla Spraw Zagranicznych;

Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów:

Barona A. A. van der FELTZ, byłego szefa Centrali holenderskiej dla zwalczania fałszerstw, byłego Generalnego Prokuratora Sądu Apelacyjnego w Amsterdamie;

P. P. J. GERKE, Generalnego Skarbnika Departamentu Skarbu w Indjach holenderskich;

P. K. H. BROEKHOFF, Komisarza Policji Państwowej, Naczelnego Inspektora Policji;

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

P. Franciszka SOKALA, Ministra pełnomocnego, Delegata do Ligi Narodów;

Doktora Włodzimierza SOKALSKIEGO, Sędziego Sądu Najwyższego;

Prezydent Republiki Portugalskiej:

Doktora José CAEIRO DA MATTA, Dyrektora Banku Portugalskiego, Profesora Wydziału Prawa Uniwersytetu w Lizbonie;

ssation, attaché au Ministère de la Justice;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. Raizaburo HAYASHI, procureur général de la Cour de Cassation;

M. Shigeru NAGAI, directeur de l'Hôtel des Monnaies;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

M. Charles G. VERMAIRE, consul à Genève;

Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco:

M. Rodolphe ELLÈS, vice-consul à Genève;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Chr. L. LANGE, secrétaire général de l'Union interparlementaire;

Le Président de la République de Panama:

Le Dr. AROSEMENA, secrétaire d'Etat aux Affaires étrangères;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Le baron A. A. van der FELTZ, ancien chef de la Centrale néerlandaise pour la répression des falsifications, ancien procureur général près la Cour d'Appel d'Amsterdam;

M. P. J. GERKE, trésorier général au Département des Finances des Indes néerlandaises;

M. K. H. BROEKHOFF, commissaire de police de l'Etat, inspecteur en chef de police;

Le Président de la République de Pologne:

M. François SOKAL, ministre plénipotentiaire, délégué à la Société des Nations;

Le Dr. Vlodzimierz SOKALSKI, juge à la Cour Suprême;

Le Président de la République Portugaise:

Le Dr. José CAEIRO DA MATTA, directeur de la Banque de Portugal, professeur à la Faculté de droit de l'Université de Lisbonne;

Cassation", Attaché to the Ministry of Justice;

His Majesty the Emperor of Japan:

M. Raizaburo HAYASHI, Public Prosecutor of the Supreme Court;

M. Shigeru NAGAI, Director of the Imperial Mint;

Her Royal Highness the Grand Duchess of Luxemburg:

M. Charles G. VERMAIRE, Consul at Geneva;

His Serene Highness the Prince of Monaco:

M. Rodolphe ELLÈS, Vice-Consul at Geneva;

His Majesty the King of Norway:

M. Chr. L. LANGE, Secretary-General of the Interparliamentary Union;

The President of the Republic of Panama:

Dr. AROSEMENA, Secretary of State for Foreign Affairs;

Her Majesty the Queen of the Netherlands:

Baron A. A. van der FELTZ, Former Head of the Dutch Central Office for the Suppression of Falsifications, Former General Prosecutor to the Court of Appeal of Amsterdam;

M. P. J. GERKE, Treasurer-General to the Department of Finance of the Dutch Indies;

M. K. H. BROEKHOFF, State Commissioner of Police, Chief Inspector of Police;

The President of the Polish Republic:

M. François SOKAL, Minister Plenipotentiary, Delegate accredited to the League of Nations;

Dr. Vlodzimierz SOKALSKI, Judge at the Supreme Court;

The President of the Portuguese Republic:

Dr. José CAEIRO da MATTA, Director of the Bank of Portugal, Professor of Law at the University of Lisbon;

Jego Królewska Mość Król Rumuński:

P. Constantin ANTONIADE, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego przy Lidze Narodów;

P. Vespasien V. PELLA, Profesora prawa karnego na Uniwersytecie w Jassach,

P. Pascal TONCESCO, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym;

Jego Królewska Mość Król Serbów, Kroatów i Słoweńców:

D-ra Tomasza GIVANOVITCH, Profesora prawa karnego na Uniwersytecie w Belgradzie;

Centralny Komitet Wykonawczy Związku Socjalistycznych Republik Rad:

P. Jerzego LASZKIEWICZA, Radcę prawnego Ambasady Związku przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

P. Mikołaja LUBIMOWA, Attaché Ambasady Związku przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

Szwajcarska Rada Związkowa:

P. E. DELAQUIS, Naczelnika Wydziału policji Departamentu Związkowego Sprawiedliwości i Policji, Profesora prawa na Uniwersytecie w Bernie;

Prezydent Republiki Czeskosłowackiej:

Doktora Jarosława KALLAB, Profesora prawa karnego i międzynarodowego na Uniwersytecie w Brnie,

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Constantin ANTONIADE, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire auprès de la Société des Nations;

M. Vespasien V. PELLA, professeur de droit pénal à l'Université de Jassy;

M. Pascal TONCESCO, avocat à la Cour d'Appel;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

Le Dr. Thomas GIVANOVITCH, professeur de droit criminel à l'Université de Belgrade;

Le Comité central exécutif de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes:

M. Georges LACHKEVITCH, conseiller juridique de l'Ambassade de l'Union près le Président de la République française;

M. Nicolas LIUBIMOV, attaché à l'Ambassade de l'Union près le président de la République française;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. E. DELAQUIS, chef de la Division de police du Département fédéral de Justice et Police, professeur de droit à l'Université de Berne;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Le Dr. Jaroslav KALLAB, professeur de droit pénal et international à l'Université de Brno;

His Majesty the King of Roumania:

M. Constantin ANTONIADE, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary accredited to the League of Nations;

M. Vespasien V. PELLA, Professor of Criminal Law at the University of Jassy;

M. Pascal TONCESCO, Counsellor at the Court of Appeal;

His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes:

Dr. Thomas GIVANOVITCH, Professor of Criminal Law at the University of Belgrade;

The Central Executive Committee of the Union of Soviet Socialist Republics:

M. Georges LACHKEVITCH, Legal Adviser to the Embassy of the Union, accredited to the President of the French Republic;

M. Nicolas LIUBIMOV, Attaché to the Embassy of the Union, accredited to the President of the French Republic;

The Swiss Federal Council:

M. E. DELAQUIS, Head of the Police Division of the Federal Department of Justice and Police, Professor of Law at the University of Berne;

The President of the Czechoslovak Republic:

Dr. Jaroslav KALLAB, Professor of Penal and International Law at the University of Brno;

którzy po okazaniu swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Lèsquels, après avoir produit leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont convenu des dispositions suivantes:

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed on the following provisions:

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Artykuł pierwszy.

Wysokie Układające się Strony uznają przepisy, zawarte w części pierwszej niniejszej konwencji, za najbardziej skuteczny w obecnych warunkach środek zapobiegania przestępstwom fałszowania pieniędzy i zwalczania ich.

PREMIÈRE PARTIE.

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent les règles exposées dans la première partie de la présente convention comme le moyen le plus efficace, dans les circonstances actuelles, de prévenir et de réprimer les infractions de fausse monnaie.

PART I.

Article 1.

The High Contracting Parties recognise the rules laid down in Part I of this Conventions as the most effective means in present circumstances for ensuring the prevention and punishment of the offence of counterfeiting currency.

Artykuł 2.

W konwencji niniejszej przez wyraz „pieniądze" rozumie się pieniądze papierowe włącznie z biletami bankowemi i pieniądze kruszcowe, mające kurs na mocy ustawy.

Artykuł 3.

Należy karać jako przestępstwa pospolite:

1) wszelkie oszukańcze wyrabianie lub przerabianie pieniędzy bez względu na środek, użyty dla osiągnięcia celu;

2) oszukańcze puszczanie fałszywych pieniędzy w obieg;

3) mające na celu puszczanie w obieg, sprowadzanie do kraju lub przyjmowanie fałszywych pieniędzy albo zaopatrywanie się w nie ze świadomością, iż są fałszywe;

4) usiłowanie tych przestępstw i rozmyślne w nich uczestniczenie;

5) oszukańcze wyrabianie, przyjmowanie lub zaopatrywanie się w narzędzia lub w inne przedmioty, przeznaczone z natury swej do wyrabiania fałszywych pieniędzy lub do przerabiania pieniędzy.

Artykuł 4.

Każdy z czynów, przewidzianych w artykule 3, należy uważać za przestępstwo odrębne, jeżeli został popełniony w różnych państwach.

Artykuł 5.

Między czynami, przewidzianemi w artykule 3, nie należy co do sankcyj karnych czynić różnicy zależnie od tego, czy chodzi o pieniądze krajowe, czy o pieniądze zagraniczne; przepis ten nie może zależeć od żadnego warunku wzajemności ustawowej lub umownej.

Artykuł 6.

Kraje dopuszczające zasadę recydywy międzynarodowej, uznają, pod warunkami ustalonemi przez ich odnośne ustawodawstwa, obce wyroki skazujące, wydane zagranicą z racji jednego z czynów skazania przewidzianych w art. 3, jako powodujące taką recydywę.

Artykuł 7.

O ile udział powodów cywilnych jest dopuszczalny według

Article 2.

Dans la présente convention, le mot „monnaie" s'entend de la monnaie-papier, y compris les billets de banque, et de la monnaie métallique, ayant cours en vertu d'une loi.

Article 3.

Doivent être punis comme infractions de droit commun:

1° Tous les faits frauduleux de fabrication ou d'altération de monnaie, quel que soit le moyen employé pour produire le résultat;

2° La mise en circulation frauduleuse de fausse monnaie;

3° Les faits, dans le but de la mettre en circulation, d'introduire dans le pays ou de recevoir ou de se procurer de la fausse monnaie, sachant qu'elle est fausse;

4° Les tentatives de ces infractions et les faits de participation intentionnelle;

5° Les faits frauduleux de fabriquer, de recevoir ou de se procurer des instruments ou d'autres objets destinés par leur nature à la fabrication de fausse monnaie ou à l'altération des monnaies.

Article 4.

Chacun des faits prévus à l'article 3, s'ils sont commis dans des pays différents, doit être considéré comme une infraction distincte.

Article 5.

Il ne doit pas être établi, au point de vue des sanctions, de distinction entre les faits prévus à l'article 3, suivant qu'il s'agit d'une monnaie nationale ou d'une monnaie étrangère; cette disposition ne peut être soumise à aucune condition de réciprocité légale ou conventionnelle.

Article 6.

Les pays qui admettent le principe de la récidive internationale, reconnaissent, dans les conditions établies par leurs législations respectives, comme génératrices d'une telle récidive, les condamnations étrangères prononcées du chef de l'un des faits prévus à l'article 3.

Article 7.

Dans la mesure où la constitution de parties civiles est admise

Article 2.

In the present Convention, the word „currency" is understood to mean paper money (including banknotes) and metallic money, the circulation of which is legally authorised.

Article 3.

The following should be punishable as ordinary crimes:

(1) Any fraudulent making or altering of currency, whatever means are employed;

(2) The fraudulent uttering of counterfeit currency;

(3) The introduction into a country of or the receiving or obtaining counterfeit currency with a view to uttering the same and with knowledge that it is counterfeit;

(4) Attempts to commit, and any intentional participation in, the foregoing acts;

(5) The fraudulent making, receiving or obtaining of instruments or other articles peculiarly adapted for the counterfeiting or altering of currency.

Article 4.

Each of the acts mentioned in Article 3, if they are committed in different countries, should be considered as a distinct offence.

Article 5.

No distinction should be made in the scale of punishments for offences referred to in Article 3 between acts relating to domestic currency on the one hand and to foreign currency on the other; this provision may not be made subject to any condition of reciprocal treatment by law or by treaty.

Article 6.

In countries where the principle of the international recognition of previous convictions is recognised, foreign convictions for the offences referred to in Article 3 should, within the conditions prescribed by domestic law, be recognised for the purpose of establishing habitual criminality.

Article 7.

In so far as „civil parties" are admitted under the domestic law,

ustawodawstwa wewnętrznego, zagraniczni powodowie cywilni, wliczając tu ewentualnie Wysoką Układającą się Stronę, której pieniądze sfałszowano, winni korzystać z wszystkich praw, które przyznaje własnym obywatelom ustawodawstwo kraju, gdzie sprawa jest sądzona.

Artykuł 8.

W krajach, które nie uznają zasady wydawania swoich obywateli, obywatele ci, powracający na obszar swego kraju po popełnieniu zagranicą czynów, przewidzianych w artykule 3, winni być karani tak, jak gdyby czyn był popełniony na obszarze ich własnego kraju, i to nawet w wypadku, gdyby winny nabył swoje obywatelstwo już po popełnieniu przestępstwa.

Postanowienie to nie ma zastosowania, jeżeli w wypadku podobnym nie można było zezwolić na wydanie cudzoziemca.

Artykuł 9.

Cudzoziemców, którzy popełnili zagranicą czyny, przewidziane w artykule 3, i znajdują się na obszarze kraju, którego ustawodawstwo wewnętrzne dopuszcza jako przepis ogólną zasadę ścigania przestępstw, popełnionych zagranicą, należy karać tak, jak gdyby czyn był popełniony na obszarze tego kraju.

Obowiązek ścigania zależy od warunku aby wydanie było żądane i aby kraj wezwany nie mógł wydać obwinionego z powodu, nie pozostającego w związku z czynem.

Artykuł 10.

Czyny, przewidziane w artykule 3, są z samego prawa uważane za wypadki, uzasadniające wydanie, w każdym traktacie ekstradycyjnym zawartym lub mającym być zawartym między różnemi Wysokiemi Układającemi się Stronami.

Wysokie Układające się Strony, które nie uzależniają wydania przestępcy od istnienia umowy lub od warunku wzajemności, uznają od tej chwili czyny, prze-

par la législation interne, les parties civiles étrangères, y compris éventuellement la Haute Partie contractante dont la monnaie a été falsifiée, doivent jouir de l'exercice de tous les droits reconnus aux régnicoles par les lois du pays où se juge l'affaire.

Article 8.

Dans les pays qui n'admettent pas le principe de l'extradition des nationaux, leurs ressortissants qui sont rentrés sur le territoire de leur pays, après s'être rendus coupables à l'étranger de faits prévus par l'article 3, doivent être punis de la même manière que si le fait avait été commis sur leur territoire, et cela même dans le cas où le coupable aurait acquis sa nationalité postérieurement à l'accomplissement de l'infraction.

Cette disposition n'est pas applicable si, dans un cas semblable, l'extradition d'un étranger ne pouvait pas être accordée.

Article 9.

Les étrangers qui ont commis à l'étranger des faits prévus à l'article 3 et qui se trouvent sur le territoire d'un pays dont la législation interne admet, comme règle générale, le principe de la poursuite d'infractions commises à l'étranger, doivent être punis de la même manière que si le fait avait éte commis sur le territoire de ce pays.

L'obligation de la poursuite est subordonnée à la condition que l'extradition ait été demandée et que le pays requis ne puisse livrer l'inculpé pour une raison sans rapport avec le fait.

Article 10.

Les faits prévus à l'article 3 sont de plein droit compris comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition conclu ou à conclure entre les diverses Hautes Parties contractantes.

Les Hautes Parties contractantes qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité ou à une condition de réciprocité, reconnaissent, dès à présent, les

foreign „civil parties", including, if necessary, the High Contracting Party whose money has been counterfeited, should be entitled to all rights allowed to inhabitants by the laws of the country in which the case is tried.

Article 8.

In countries where the principle of the extradition of nationals is not recognised, nationals who have returned to the territory of their own country after the commission abroad of an offence referred to in Article 3 should be punishable in the same manner as if the offence had been committed in their own territory, even in a case where the offender has acquired his nationality after the commission of the offence.

This provision does not apply if, in a similar case, the extradition of a foreigner could not be granted.

Article 9.

Foreigners who have committed abroad any offence referred to in Article 3, and who are in the territory of a country whose internal legislation recognises as a general rule the principle of the prosecution of offences committed abroad, should be punishable in the same way as if the offence had been committed in the territory of that country.

The obligation to take proceedings is subject to the condition that extradition has been requested and that the country to which application is made cannot hand over the person accused for some reason which has no connection with the offence.

Article 10.

The offences referred to in Article 3 shall be deemed to be included as extradition crimes in any extradition treaty which has been or may hereafter be concluded between any of the High Contracting Parties.

The High Contracting Parties who do not make extradition conditional on the existence of a treaty or reciprocity, henceforward recognise the offences referred to

widziane w artykule 3, za wypadki uzasadniające wydawanie sobie wzajemnie przestępców.

Zezwolenie na wydanie nastąpi zgodnie z prawem kraju wezwanego.

Artykuł 11.

Fałszywe pieniądze jako też narzędzia i inne przedmioty oznaczone w artykule 3 Nr. 5, powinny być zajęte i skonfiskowane. Pieniądze te, narzędzia i przedmioty należy po dokonanej konfiskacie wydać na żądanie bądź rządowi, bądź też bankowi emisyjnemu, o którego pieniądze chodzi, z wyjątkiem sztuk stanowiących dowody rzeczowe, których przechowanie w archiwach kryminalnych jest nakazane przez ustawy kraju, gdzie nastąpiło ściganie, oraz z wyjątkiem okazów, których przesłanie do biura centralnego, wymienionego w artykule 12, wydałoby się użytecznem. W każdym razie wszystkie te przedmioty należy uczynić niezdatnemi do użytku.

Artykuł 12.

W każdym kraju dochodzenia w sprawach fałszowania pieniędzy należy w ramach ustawodawstwa wewnętrznego organizować przez biuro centralne.

Biuro centralne winno pozostawać w ścisłej łączności:

a) z instytucjami emisyjnemi;

b) z władzami policyjnemi wewnątrz kraju;

c) z biurami centralnemi innych krajów.

Winno ono ześrodkować w każdym kraju wszystkie informacje, mogące ułatwić dochodzenia, zapobieganie i ściganie fałszowania pieniędzy.

Artykuł 13.

Biura centralne różnych krajów winny korespondować ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 14.

Każde biuro centralne w granicach, jakie uzna za pożyteczne, winno przesłać biurom centralnym innych krajów zbiór autentycznych, lecz unieważnionych okazów pieniędzy własnego kraju.

faits prévus à l'article 3 comme cas d'extradition entre elles.

L'extradition sera accordée conformément au droit du pays requis.

Article 11.

Les fausses monnaies, ainsi que les instruments et les autres objets désignés à l'article 3, Nr. 5, doivent être saisis et confisqués. Ces monnaies, ces instruments et ces objets doivent, après confiscation, être remis, sur sa demande, soit au gouvernement, soit à la banque d'émission dont les monnaies sont en cause, à l'exception des pièces à conviction dont la conservation dans les archives criminelles est imposée par la loi du pays où la poursuite a eu lieu. et des spécimens dont la transmission à l'office central dont il est question à l'article 12, paraitrait utile. En tout cas, tous ces objets doivent être mis hors d'usage.

Article 12.

Dans chaque pays, les recherches en matière de faux monnayage doivent, dans le cadre de la législation nationale, être organisées par un office central.

Cet office central doit être en contact étroit:

a) Avec les organismes d'émission;

b) Avec les autorités de police à l'intérieur du pays;

c) Avec les offices centraux des autres pays.

Il doit centraliser, dans chaque pays, tous les renseignements pouvant faciliter les recherches, la prévention et la répression du faux monnayage.

Article 13.

Les offices centraux des différents pays doivent correspondre directement entre eux.

Article 14.

Chaque office central, dans les limites où il le jugera utile, devra faire remettre aux offices centraux des autres pays une collection des spécimens authentiques annulés des monnaies de son pays.

in Article 3 as cases of extradition as between themselves.

Extradition shall be granted in conformity with the law of the country to which application is made.

Article 11.

Counterfeit currency, as well as instruments or other articles referred to in Article 3 (5), should be seized and confiscated. Such currency, instruments or other articles should, after confiscation, be handed over on request either to the Government or bank of issue whose currency is in question, with the exception of exhibits whose preservation as a matter of record is required by the law of the country where the prosecution took place, and any specimens whose transmission to the Central Office mentioned in Article 12 may be deemed advisable. In any event, all such articles should be rendered incapable of use.

Article 12.

In every country, within the framework of its domestic law, investigations on the subject of counterfeiting should be organised by a central office.

This central office should be in close contact:

(a) With the institutions issuing currency;

(b) With the police authorities within the country;

(c) With the central offices of other countries.

It should centralise, in each country, all information of a nature to facilitate the investigation, prevention and punishment of counterfeiting currency.

Article 13.

The central offices of the different countries should correspond directly with each other.

Article 14.

Each central office should, so far as it considers expedient, forward to the central offices of the other countries a set of cancelled specimens of the actual currency of its own country.

W tych samych granicach będzie ono zawiadamiało regularnie zagraniczne biura centralne, udzielając wszelkich potrzebnych informacyj:

a) o nowych emisjach pieniędzy, uskutecznionych we własnym kraju;

b) o wycofaniu i przedawnieniu pieniędzy.

Wyjąwszy wypadki o znaczeniu czysto miejscowem, każde biuro centralne w granicach, jakie uzna za pożyteczne, winno komunikować zagranicznym biurom centralnym:

1) o wykryciu fałszywych pieniędzy.

Do zawiadomienia o sfałszowaniu biletów bankowych lub państwowych będzie dołączony opis techniczny podrobionych biletów, dostarczony wyłącznie przez instytucję emisyjną, której bilety zostały sfałszowane; przytem będzie przesłana odbitka fotograficzna albo — jeśli to możliwe — jeden egzemplarz sfałszowanego biletu. W wypadkach pilnych będzie można przesłać dyskretnie zainteresowanym biurom centralnym powiadomienie i krótki opis, pochodzące od władz policyjnych, niezależnie od powiadomienia i opisu technicznego, o którym mowa powyżej;

2) o poszukiwaniu, ściganiu, przytrzymaniu, skazaniu, wydaleniu fałszerzy pieniędzy jak również ewentualnie o zmianie miejsca ich pobytu i o wszelkich wiadomościach pożytecznych, zwłaszcza o rysopisach, odciskach palców i fotografjach fałszerzy pieniędzy;

3) o szczegółach wykrycia wyrobu fałszywych pieniędzy z zaznaczeniem, czy to wykrycie pozwoliło zająć wszystkie fałszywe pieniądze, puszczone w obieg.

Artykuł 15.

Przedstawiciele biur centralnych Wysokich Układających się Stron winni od czasu do czasu dla zapewnienia, udoskonalenia i rozwoju bezpośredniej współpracy międzynarodowej w dziedzinie zapobiegania i zwalczania fałszowania pieniędzy odbywać konferencje z udziałem przedstawicieli banków emisyjnych i zaintereso-

Il devra notifier, dans les mêmes limites, régulièrement, aux offices centraux étrangers, en leur donnant toutes informations nécessaires:

a) Les nouvelles émissions de monnaies effectuées dans son pays;

b) Le retrait et la prescription de monnaies.

Sauf pour les cas d'intérêt purement local, chaque office central, dans les limites où il le jugera utile, devra notifier aux offices centraux étrangers:

1° Les découvertes de fausses monnaies.

La notification de falsification des billets de banque ou d'Etat sera accompagnée d'une description technique des faux fournie exclusivement par l'organisme d'émission dont les billets auront été falsifiés; une reproduction photographique ou, si possible, un exemplaire du faux billet sera communiqué. En cas d'urgence, un avis et une description sommaire émanant des autorités de police pourront être discrètement transmis aux offices centraux intéressés, sans préjudice de l'avis et de la description technique dont il est question ci-dessus;

2° Les recherches, poursuites, arrestations, condamnations, expulsions de faux monnayeurs, ainsi qu'éventuellement leurs déplacements et tous renseignements utiles, notamment les signalements, empreintes digitales et photographies de faux monnayeurs;

3° Les découvertes détaillées de fabrication, en indiquant si ces découvertes ont permis de saisir l'intégralité des faux mis en circulation.

Article 15.

Pour assurer, perfectionner et développer la collaboration directe internationale en matière de prévention et de répression du faux monnayage, les représentants des offices centraux des Hautes Parties contractantes doivent tenir, de temps en temps, des conférences, avec participation des représentants des banques d'émission et des

It should, subject to the same limitation, regularly notify to the central offices in foreign countries, giving all necessary particulars:

(a) New currency issues made in its country;

(b) The withdrawal of currency from circulation, whether as out of date or otherwise.

Except in cases of purely local interest, each central office should, so far as it thinks expedient, notify to the central offices in foreign countries:

(1) Any discovery of counterfeit currency. Notification of the forgery of bank or currency notes shall be accompanied by a technical description of the forgeries, to be provided solely by the institution whose notes have been forged. A photographic reproduction or, if possible, a specimen forged note should be transmitted. In urgent cases, a notification and a brief description made by the police authorities may be discreetly communicated to the central offices interested, without prejudice to the notification and technical description mentioned above;

(2) Investigation and prosecutions in cases of counterfeiting, and arrests, convictions and expulsions of counterfeiters, and also, where possible, their movements, together with any details which may be of use, and in particular their descriptions, finger-prints and photographs;

(3) Details of discoveries of forgeries, stating whether it has been possible to seize all the counterfeit currency put into circulation.

Article 15.

In order to ensure, improve and develop direct international co-operation in the prevention and punishment of counterfeiting currency, the representatives of the central offices of the High Contracting Parties should from time to time hold conferences with the participation of representatives of the banks of issue and of the cen-

wanych władz centralnych. Przedmiotem jednej z tych konferencyj będzie mogła być organizacja i kontrola międzynarodowego centralnego biura informacyjnego.

autorités centrales intéressées. L'organisation et le contrôle d'un office central international de renseignements pourront faire l'objet d'une de ces conférences.

tral authorities concerned. The organisation and supervision of a central international information office may form the subject of one of these conferences.

Artykuł 16.

Przesyłanie pism rekwizycyjnych, odnoszących się do przestępstw, wskazanych w artykule 3, należy uskuteczniać:

a) przedewszystkiem drogą bezpośredniego porozumiewania się władz sądowych między sobą, w danym wypadku za pośrednictwem biur centralnych;

b) drogą bezpośredniej korespondencji między ministrami sprawiedliwości obu krajów lub też przez bezpośrednie zwrócenie się władzy państwa wzywającego do ministra sprawiedliwości kraju wezwanego;

c) za pośrednictwem agenta dyplomatycznego lub konsularnego kraju wzywającego w kraju wezwanym; agent ten prześle wprost pismo rekwizycyjne do właściwej władzy sądowej albo do władzy, którą wskaże rząd kraju wezwanego, i otrzyma wprost od tej władzy akta, stanowiące wykonanie pisma rekwizycyjnego.

W wypadkach pod a) i c) odpis pisma rekwizycyjnego będzie zawsze wysłany równocześnie do władzy wyższej kraju wezwanego.

W braku porozumienia przeciwnego należy pismo rekwizycyjne zredagować w języku władzy wzywającej, z zastrzeżeniem dla państwa wezwanego możności żądania tłumaczenia na jego język własny, uwierzytelnionego przez władzę wzywającą.

Każda z Wysokich Układających się Stron poda do wiadomości przez zawiadomienie, skierowane do każdej z innych Wysokich Układających się Stron, na jaki lub na jakie z wyżej wskazanych

Article 16.

La transmission des commissions rogatoires relatives aux infractions visées par l'article 3 doit être opérée:

a) De préférence par voie de communication directe entre les autorités judiciaires, le cas échéant, par l'intermédiaire des offices centraux;

b) Par correspondance directe des ministres de la Justice des deux pays ou par l'envoi direct par l'autorité du pays requérant au ministre de la Justice du pays requis;

c) Par l'intermédiaire de l'agent diplomatique ou consulaire du pays requérant dans le pays requis; cet agent enverra directement la commission rogatoire à l'autorité judiciaire compétente ou à celle indiquée par le gouvernement du pays requis, et recevra directement de cette autorité les pièces constituant l'exécution de la commission rogatoire.

Dans les cas a) et c), copie de la commission rogatoire sera toujours adressée en même temps à l'autorité supérieure du pays requis.

A défaut d'entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée dans la langue de l'autorité requérante, sauf au pays requis à en demander une traduction faite dans sa langue et certifiée conforme par l'autorité requérante.

Chaque Haute Partie contractante fera connaître par une communication adressée à chacune des autres Hautes Parties contractantes, celui ou ceux des modes de transmission susvisés qu'elle admet

Article 16.

The transmission of letters of request relating to offences referred to in Article 3 should be effected:

(a) Preferably by direct communication between the judicial authorities, through the central offices where possible;

(b) By direct correspondence between the Ministers of Justice of the two countries, or by direct communication from the authority of the country making the request to the Minister of Justice of the country to which the request is made;

(c) Through the diplomatic or consular representative of the country making the request in the country to which the request is made; this representative shall send the letters of request direct to the competent judicial authority or to the authority appointed by the Government of the country to which the request is made, and shall receive direct from such authority the papers showing the execution of the letters of request.

In cases (a) and (c), a copy of the letters of request shall always be sent simultaneously to the superior authority of the country to which application is made.

Unless otherwise agreed, the letters of request shall be drawn up in the language of the authority making the request, provided always that the country to which the request is made may require a translation in its own language, certified correct by the authority making the request.

Each High Contracting Party shall notify to each of the other High Contracting Parties the method or methods of transmission mentioned above which it will recognise for the letters of request

sposobów przesyłania pism rekwizycyjnych zgadza się w odniesieniu do pism rekwizycyjnych tej ostatniej strony.

Dopóki jedna z Wysokich Układających się Stron nie złoży takiego oświadczenia, dotychczasowy jej sposób postępowania co do pism rekwizycyjnych pozostanie utrzymany.

Wykonanie pism rekwizycyjnych nie może pociągać za sobą zwrotu opłat i innych kosztów prócz kosztów ekspertyz.

Żadnego z postanowień niniejszego artykułu nie można interpretować jako zobowiązanie Wysokich Układających się Stron do przyjęcia w dziedzinie karnej systemu dowodów sprzecznego z ich ustawami.

Artykuł 17.

Uczestnictwa którejkolwiek z Wysokich Układających się Stron w niniejszej konwencji nie należy tłumaczyć jako naruszającego jej stanowisko w ogólnej kwestji kompetencji jurysdykcji karnej jako zagadnienia prawa międzynarodowego.

Artykuł 18.

Konwencja niniejsza nie narusza zasady, że czyny, przewidziane w artykule 3, winny być w każdym kraju oceniane, ścigane i sądzone zgodnie z przepisami ogólnemi jego ustawodawstwa wewnętrznego, z zastrzeżeniem, że nie może być nigdy czynom tym zapewniona bezkarność.

pour les commissions rogatoires de cette Haute Partie contractante.

Jusqu'au moment où une Haute Partie contractante fera une telle communication, sa procédure actuelle en fait de commissions rogatoires sera maintenue.

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou frais autres que les frais d'expertises.

Rien dans le présent article ne pourra être interprété comme constituant de la part des Hautes Parties contractantes un engagement d'admettre, en ce qui concerne le système des preuves en matière répressive, une dérogation à leur loi.

Article 17.

La participation d'une Haute Partie contractante à la présente convention ne doit pas être interprétée comme portant atteinte à son attitude sur la question générale de la compétence de la juridiction pénale comme question de droit international.

Article 18.

La présente convention laisse intact le principe que les faits prévus à l'article 3 doivent dans chaque pays, sans que jamais l'impunité leur soit assurée, être qualifiés, poursuivis et jugés conformément aux règles générales de sa législation interne.

of the latter High Contracting Party.

Until such notification is made by a High Contracting Party, its existing procedure in regard to letters of request shall remain in force.

Execution of letters of request shall not be subject to payment of taxes or expenses of any nature whatever other than expenses of experts.

Nothing in the present article shall be construed as an undertaking on the part of the High Contracting Parties to adopt in criminal matters any form or methods of proof contrary to their laws.

Article 17.

The participation of a High Contracting Party in the present Convention shall not be interpreted as affecting that Party's attitude on the general question of criminal jurisdiction as a question of international law.

Article 18.

The present Convention does not affect the principle that the offences referred to in Article 3 should in each country, without ever being allowed impunity, be defined, prosecuted and punished in conformity with the general rules of its domestic law.

CZĘŚĆ DRUGA.

Artykuł 19.

Wysokie Układające się Strony zgadzają się, że wszelkie spory, jakieby mogły powstać między niemi co do wykładni albo stosowania niniejszej konwencji — o ile nie będzie można ich załatwić drogą bezpośrednich rokowań—będą przekazywane do decyzji Stałemu Trybunałowi Sprawiedliwości Międzynarodowej. Jeżeliby Wysokie Układające się Strony, między któremi powstał spór, albo jedna z nich, nie były Stronami Protokółu, noszącego datę 16 grudnia

PARTIE II.

Article 19.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que tous les différends qui pourraient s'élever entre elles au sujet de l'interprétation ou de l'application de la présente convention seront, s'ils ne peuvent pas être réglés par des négociations directes, envoyés pour décision à la Cour permanente de Justice internationale. Si les Hautes Parties contractantes entre lesquelles surgit un différend, ou l'une d'entre elles, n'étaient pas Parties au Protocole portant la

PART II.

Article 19.

The High Contracting Parties agree that any disputes which might arise between them relating to the interpretation or application of this Convention shall, if they cannot be settled by direct negotiation, be referred for decision to the Permanent Court of International Justice. In case any or all of the High Contracting Parties parties to such a dispute should not be Parties to the Protocol bearing the date of December 16th, 1920, relating to the Per-

1920 r., odnoszącego się do Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej, spór ten podda się według ich woli i zgodnie z przepisami konstytucji każdej z nich bądź Stałemu Trybunałowi Sprawiedliwości Międzynarodowej, bądź trybunałowi arbitrażowemu, utworzonemu zgodnie z konwencją z dnia 18 października 1907 r. o pokojowem załatwianiu sporów międzynarodowych, bądź też jakiemukolwiek innemu trybunałowi arbitrażowemu.

date du 16 décembre 1920 relatif à la Cour permanente de Justice internationale, ce différend serait soumis, à leur gré et conformément aux règles constitutionnelles de chacune d'elles, soit à la Cour permanente de Justice internationale, soit à un tribunal d'arbitrage constitué conformément à la Convention du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux, soit à tout autre tribunal d'arbitrage.

manent Court of International Justice, the dispute shall be referred, at the choice of the parties and in accordance with the constitutional procedure of each party, either to the Permanent Court of International Justice or to a court of arbitration constituted in accordance with the Convention of October 18th, 1907, for the Pacific Settlement of International Disputes, or to some other court of arbitration.

Artykuł 20.

Konwencja niniejsza, której teksty: francuski i angielski, są narówni autentyczne, będzie nosiła datę dnia dzisiejszego; do dnia 31 grudnia 1929 r. będzie ona mogła być podpisana w imieniu każdego Członka Ligi Narodów oraz każdego Państwa nie będącego członkiem, a reprezentowanego na konferencji, która opracowała niniejszą konwencję lub któremu Rada Ligi Narodów przesłała egzemplarz wspomnianej konwencji.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną przesłane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów, który zawiadomi o ich otrzymaniu wszystkich członków Ligi oraz Państwa, nie będące członkami, wymienione w ustępie poprzednim.

Article 20.

La présente convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour; elle pourra, jusqu'au 31 décembre 1929, être signée au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre qui a été représenté à la Conférence qui a élaboré la présente convention ou à qui le Conseil de la Société des Nations aura communiqué au exemplaire de ladite convention.

La présente convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société ainsi qu'aux Etats non membres visés à l'alinéa précédent.

Article 20.

The present Convention, of which the French and English texts are both authentic, shall bear to-day's date. Until the 31st day of December 1929, it shall be open for signature on behalf of any Member of the League of Nations and on behalf of any non-member State which was represented at the Conference which elaborated the present Convention or to which a copy is communicated by the Council of the League of Nations.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who will notify their receipt to all the Members of the League and to the non-member States aforesaid.

Artykuł 21.

Każdy Członek Ligi Narodów lub każde Państwo nie-członek, wymienione w artykule 20, które tego układu nie podpisało, będzie mogło przystąpić do niniejszej konwencji, począwszy od dnia 1 stycznia 1930 r.

Dokumenty przystąpienia będą przesłane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów, który zawiadomi o ich otrzymaniu wszystkich Członków Ligi i Państwa, nie będące członkami, wymienione we wspomnianym artykule.

Article 21.

A partir du 1-er janvier 1930, il pourra être adhéré à la présente Convention au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre visé à l'article 20 par qui cet accord n'aurait pas été signé.

Les instruments d'adhésion seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres visés audit article.

Article 21.

After the 1st day of January 1930, the present Convention shall be open to accession on behalf of any Member of the League of Nations and any of the non-member States referred to in Article 20 on whose behalf it has not been signed.

The instruments of accession shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who will notify their receipt to all the Members of the League and to the non-member States referred to in Article 20.

Artykuł 22.

Kraje, które skłonne są ratyfikować konwencję zgodnie z ustępem drugim artykułu 20, albo też do niej przystąpić na mocy artykułu 21, ale które pragną być upo-

Article 22.

Les pays qui sont disposés à ratifier la convention conformément au second alinéa de l'article 20 ou à y adhérer en vertu de l'article 21, mais qui désirent être

Article 22.

The countries which are ready to ratify the Convention under the second paragraph of Article 20 or to accede to the Convention under Article 21 but desire to be al-

ważnione do dodania zastrzeżeń przy stosowaniu konwencji, będą mogły zawiadomić o swym zamiarze Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, a ten zakomunikuje natychmiast zastrzeżenia te wszystkim Wysokim Układającym się Stronom, w imieniu których zostanie złożony dokument ratyfikacyjny lub akt przystąpienia, zapytując je, czy mają do przedstawienia jakie sprzeciwy. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty wspomnianego zawiadomienia żadna z Wysokich Układających się Stron nie zgłosi sprzeciwu, uczestnictwo w niniejszej konwencji tego kraju, które czyni rzeczone zastrzeżenie, będzie uważane za przyjęte przez Wysokie Układające się Strony z rzeczonem zastrzeżeniem.

autorisés à apporter des réserves à l'application de la convention, pourront informer de leur intention le Secrétaire général de la Société des Nations. Celui-ci communiquera immédiatement ces réserves à toutes les Hautes Parties contractantes au nom desquelles un instrument de ratification ou d'adhésion aura été déposé, en leur demandant si elles ont des objections à présenter. Si, dans un délai de six mois, à dater de ladite communication, aucune Haute Partie contractante n'a soulevé d'objection, la participation à la convention du pays faisant la réserve en question sera considérée comme acceptée par les autres Hautes Parties contractantes sous ladite réserve.

lowed to make any reservations with regard to the application of the Convention may inform the Secretary-General of the League of Nations to this effect, who shall forthwith communicate such reservations to the High Contracting Parties on whose behalf ratifications or accessions have been deposited and enquire whether they have any objection thereto. If within six months of the date of the communication of the Secretary-General no objections have been received, the participation in the Convention of the country making the reservation shall be deemed to have been accepted by the other High Contracting Parties subject to the said reservation.

Artykuł 23.

Ratyfikacja przez jedną z Wysokich Układających się Stron lub jej przystąpienie do niniejszej konwencji mieści w sobie stwierdzenie, że jej ustawodawstwo i jej organizacja administracyjna są zgodne z zasadami, przyjętemi w konwencji.

Article 23.

La ratification par une Haute Partie contractante ou son adhésion à la présente Convention implique que sa législation et son organisation administrative sont conformes aux règles posées dans la convention.

Article 23.

Ratification of or accession to the present Convention by any High Contracting Party implies that its legislation and its administrative organisation are in conformity with the rules contained in the Convention.

Artykuł 24.

O ile jedna z Wysokich Układających się Stron przy podpisywaniu, przy ratyfikacji lub w czasie przystąpienia nie złożyła oświadczenia przeciwnego — postanowienia niniejszej konwencji nie mają zastosowania do kolonij, do obszarów zamorskich, do obszarów pozostających pod protektoratem lub pod zwierzchnictwem albo pod mandatem.

Jednak Wysokie Układające się Strony zastrzegają sobie prawo przystąpienia do konwencji, zgodnie z postanowieniami artykułu 21 i 23, dla swych kolonij, obszarów zamorskich, obszarów pozostających pod protektoratem lub pod zwierzchnictwem albo mandatem. Zastrzegają one sobie również prawo wypowiedzenia jej oddzielnie zgodnie z postanowieniami artykułu 27.

Article 24.

Sauf déclaration contraire d'une Haute Partie contractante lors de la signature, lors de la ratification ou lors de l'adhésion, les dispositions de la présente convention ne s'appliquent pas aux colonies, territoires d'outre-mer, protectorats ou territoires sous suzeraineté ou mandat.

Cependant, les Hautes Parties contractantes se réservent le droit d'adhérer à la convention, suivant les conditions des articles 21 et 23, pour leurs colonies, territoires d'outre-mer, protectorats ou territoires sous suzeraineté ou mandat. Elles se réservent également le droit de la dénoncer séparément suivant les conditions de l'article 27.

Article 24.

In the absence of a contrary declaration by one of the High Contracting Parties at the time of signature, ratification or accession, the provisions of the present Convention shall not apply to colonies, overseas territories, protectorates or territories under suzerainty or mandate.

Nevertheless, the High Contracting Parties reserve the right to accede to the Convention, in accordance with the provisions of Articles 21 and 23, for their colonies, overseas territories, protectorates or territories under suzerainty or mandate. They also reserve the right to denounce it separately in accordance with the provisions of Article 27.

Artykuł 25.

Konwencja niniejsza wejdzie w życie dopiero z chwilą ratyfikowania jej lub zgłoszenia przystąpienia do niej w imieniu pięciu Członków Ligi Narodów lub Państw nie-członków. Datą wej-

Article 25.

La présente convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de cinq Membres de la Société des Nations ou Etats non membres. La date de

Article 25.

The present Convention shall not come into force until five ratifications or accessions on behalf of Members of the League of Nations or non-member States have been deposited. The date of its

ścia w życie będzie dziewięćdziesiąty dzień po otrzymaniu przez Sekretarza Generalnego Ligi Narodów piątej ratyfikacji lub piątego przystąpienia.

Artykuł 26.

Każda ratyfikacja lub przystąpienie które nastąpi po wejściu konwencji w życie zgodnie z artykułem 25, wywrze skutki począwszy od dziewięćdziesiątego dnia po dacie otrzymania go przez Sekretarza Generalnego Ligi Narodów.

Artykuł 27.

Konwencja niniejsza będzie mogła być wypowiedziana w imieniu każdego Członka Ligi Narodów lub każdego Państwa niecłonka przez oświadczenie na piśmie, skierowane do Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, który zawiadomi o niem wszystkich Członków Ligi i Państwa, nie będące członkami, wskazane w artykule 20. Wypowiedzenie wywrze skutki w rok po dacie, w której otrzyma je Sekretarz Generalny Ligi Narodów; będzie ono miało moc tylko w odniesieniu do tej Wysokiej Strony, za którą zostanie uskutecznione.

Artykuł 28.

Konwencja niniejsza będzie zarejestrowana przez Sekretarza Generalnego Ligi Narodów w dniu jej wejścia w życie.

Na dowód czego pełnomocnicy wyżej wymienieni podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Genewie dnia dwudziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Sekretarjatu Ligi Narodów i którego odpisy uwierzytelnione będą wydane wszystkim Członkom Ligi i Państwom, nie będącym członkami, wskazanym w artykule 20.

l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la cinquième ratification ou adhésion.

Article 26.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la convention, conformément à l'article 25, sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 27.

La présente convention pourra être dénoncée, au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre, par notification écrite adressée au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en informera tous les Membres de la Société et les Etats non membres visés à l'article 20. La dénonciation sortira ses effets un an après la date à laquelle elle aura été reçue par le Secrétaire général de la Société des Nations; elle ne sera opérante qu'au regard de la Haute Partie pour laquelle elle aura été effectuée.

Article 28.

La présente convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations à la date de son entrée en vigueur.

En foi de quoi les plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations, et dont les copies certifiées conformes seront délivrées à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres visés à l'article 20.

coming into force shall be the ninetieth day after the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the fifth ratification or accession.

Article 26.

After the coming into force of the Convention in accordance with Article 25, each subsequent ratification or accession shall take effect on the ninetieth day from the date of its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 27.

The present Convention may be denounced on behalf of any Member of the League of Nations or non-member State by a notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations, who will inform all the Members of the League and the non-member States referred to in Article 20. Such denunciation shall take effect one year after the date of its receipt by the Secretary-General of the League of Nations, and shall operate only in respect of the High Contracting Party on whose behalf it was notified.

Article 28.

The present Convention shall be registered by the Secretariat of the League of Nations on the date of its coming into force.

In faith whereof the abovementioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Geneva, the twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine, in a single copy, which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which certified copies will be transmitted to all the Members of the League and to the non-member States referred to in Article 20.

ALBANJA
Dr. Stavro Stavri

ALBANIE
Dr. Stavro Stavri

ALBANIA

NIEMCY
Dr. Erich Kraske
Dr. Wolfgang Mettgenberg
Vocke

ALLEMAGNE
Dr. Erich Kraske
Dr. Wolfgang Mettgenberg
Vocke

GERMANY

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI
Hugh R. Wilson

ETATS-UNIS D'AMERIQUE
Hugh R. Wilson

UNITED STATES OF AMERICA

AUSTRJA
Dr. Bruno Schultz

AUTRICHE
Dr. Bruno Schultz

AUSTRIA

BELGJA
Servais

BELGIQUE
Servais

BELGIUM

WIELKA BRYTANJA I POŁNOCNA IRLANDJA
oraz wszystkie części Imperjum Brytyjskiego, które nie są odrębnymi członkami Ligi Narodów.
John Fischer Williams
Leslie S. Brass

GRANDE - BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD
ainsi que toutes parties de l'Empire britannique, non membres séparés de la Société des Nations.
John Fischer Williams
Leslie S. Brass

GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND
and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.

INDJE
Jak to przewiduje artykuł 24 konwencji, podpis mój nie obejmuje obszarów żadnego z Książąt ani Naczelników, którzy pozostają pod zwierzchnictwem Jego Królewskiej Mości.
Vernon Dawson

INDE
As is provided in Article 24 of the Convention, my signature does not include the territories of any Prince or Chief under the Suzerainty of His Majesty.
Vernon Dawson

INDIA

BUŁGARJA
D. Mikoff

BULGARIE
D. Mikoff

BULGARIA

CHINY
Lone Liang

CHINE
Lone Liang

CHINA

KOLUMBJA
A. J. Restrepo

COLOMBIE
A. J. Restrepo

COLOMBIA

KUBA
G. de Blanck
M. R. Alvarez

CUBA
G. de Blanck
M. R. Alvarez

CUBA

DANJA
William Borberg

DANEMARK
William Borberg

DENMARK

WOLNE MIASTO GDAŃSK
F. Sokal
John Muhl

VILLE LIBRE DE DANTZIG
F. Sokal
John Muhl

FREE CITY OF DANZIG

HISZPANJA
Mauricio Lopez Roberts, Margrabia de la Torrehermosa

ESPAGNE
Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa

SPAIN

FRANCJA
Chalendar

FRANCE
Chalendar

FRANCE

GRECJA
Megalos Caloyanni

GRÈCE
Mégalos Caloyanni

GREECE

WĘGRY
Paul de Hevesy

HONGRIE
Paul de Hevesy

HUNGARY

WŁOCHY
Ugo Aloisi

ITALIE
Ugo Aloisi

ITALY

JAPONJA
Raizaburo Hayashi
Shigeru Nagai

JAPON
Raizaburo Hayashi
Shigeru Nagai

JAPAN

LUKSEMBURG
Ch. G. Vermaire

LUXEMBOURG
Ch. G. Vermaire

LUXEMBURG

MONACO
R. Ellès

MONACO
R. Ellès

MONACO

NORWEGJA:
W chwili przystąpienia do podpisania niniejszej konwencji niżej podpisany oświadcza w imieniu swego Rządu, że
Zważywszy postanowienia art. 176, ustęp 2 zwykłego kodeksu karnego norweskiego i art. 2 usta-

NORVÈGE
Au moment de procéder à la signature de la présente Convention, le soussigné déclare, au nom de son Gouvernement, que:
Vu les dispositions de l'article 176, alinéa 2, du Code pénal ordinaire norvégien et l'article 2 de la

NORWAY

wy norweskiej o wydawaniu złoczyńców wydanie przewidziane w art. 10 niniejszej konwencji nie będzie mogło być uznane za przestępstwo przewidziane w art. 3, Nr. 2 o ile osoba puszczająca w obieg fałszywy pieniądz, otrzymała go sama w dobrej wierze.

Chr. L. Lange

loi norvégienne sur l'extradition des malfaiteurs, l'extradition prévue à l'article 10 de la présente Convention ne pourra être accordée pour l'infraction visée à l'article 3, No. 2, au cas où la personne qui met en circulation une fausse monnaie l'a reçue elle-même de bonne foi.

Chr. L. Lange

PANAMA
J. D. Arosemena

PANAMA
J. D. Arosemena

PANAMA

HOLANDJA
A. A. van der Feltz
P. J. Gerke
K. H. Broekhoff

PAYS-BAS
A. A. van der Feltz
P. J. Gerke
K. H. Broekhoff

THE NETHERLANDS

POLSKA
F. Sokal
Włodzimierz Sokalski

POLOGNE
F. Sokal
Vlodzimierz Sokalski

POLAND

PORTUGALJA
José Caeiro da Matta

PORTUGAL
José Caeiro da Matta

PORTUGAL

RUMUNJA
Antoniade Vespasien V. Pella
Pascal Toncesco

ROUMANIE
Antoniade
Vespasien V. Pella
Pascal Toncesco

ROUMANIA

KRÓLESTWO SERBÓW, KROATÓW I SŁOWEŃCÓW
Dr. Thomas Givanovitch

ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES
Dr. Thomas Givanovitch

KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES

ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD
G. Lachkevitch
Nicolas Liubimov

UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES SOCIALISTES
G. Lachkevitch
Nicolas Liubimov

UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS

SZWAJCARJA
Delaquis

SUISSE
Delaquis

SWITZERLAND

CZECHOSŁOWACJA
Jaroslaw Kallab

TCHÉCOSLOVAQUIE
Jaroslav Kallab

CZECHOSLOVAKIA

PROTOKÓŁ.

I. Wykładnia.

W chwili przystąpienia do podpisania konwencji, noszącej datę dnia dzisiejszego, niżej podpisani Pełnomocnicy oświadczają, że w odniesieniu do rozmaitych postanowień konwencji przyjmują wykładnię, wyszczególnioną poniżej.

Rozumie się:

1) że fałszowanie pieczęci, umieszczonej na bilecie bankowym i nadającej ważność temu biletowi w pewnym kraju, jest uważane za sfałszowanie biletu;

2) że konwencja nie narusza prawa Wysokich Układających się Stron do unormowania w swem ustawodawstwie wewnętrznem według ich uznania zasad, na których może się opierać lżejszy wyrok, lub zwolnienie od kary, jako też prawa łaski oraz amnestji;

PROTOCOLE.

I. Interprétations.

Au moment de procéder à la signature de la Convention portant la date de ce jour, les plénipotentiaires soussignés déclarent accepter, en ce qui concerne les diverses dispositions de la convention, les interprétations spécifiées ci-dessous.

Il est entendu:

1° Que la falsification de l'estampillage apposé sur un billet de banque et dont l'effet est de le rendre valable dans un pays déterminé, constitue une falsification de billet.

2° Que la Convention ne porte pas atteinte au droit des Hautes Parties contractantes de régler, dans leur législation interne, comme elles l'entendent, le régime des excuses, ainsi que les droits de grâce et d'amnistie.

PROTOCOL.

I. Interpretations.

At the moment of signing the Convention of this day's date, the undersigned Plenipotentiaries declare that they accept the interpretations of the various provisions of the Convention set out hereunder.

It is understood:

(1) That the falsification of a stamp on a note, when the effect of such a stamp is to make that note valid in a given country, shall be regarded as a falsification of the note.

(2) That the Convention does not affect the right of the High Contracting Parties freely to regulate, according to their domestic law, the principles on which a lighter sentence or no sentence may be imposed, the prerogative of pardon or mercy and the right to amnesty.

3) że przepis, zawarty w artykule 4 konwencji, nie pociąga za sobą żadnej zmiany przepisów wewnętrznych, ustanawiających kary na wypadek zbiegu przestępstw. Przepis ten nie przeszkadza, by tego samego osobnika, który jest równocześnie fałszerzem i puszczającym w obieg, ścigać tylko jako fałszerza;

4) że Wysokie Układające się Strony są obowiązane wykonywać pisma rekwizycyjne tylko w granicach, przewidzianych w ich ustawodawstwie krajowem.

II. Zastrzeżenia.

Wysokie Układające się Strony, które czynią zastrzeżenia, wyrażone poniżej, uzależniają od nich przyjęcie przez siebie konwencji; ich uczestnictwo z temi zastrzeżeniami przyjęte jest przez inne Wysokie Układające się Strony.

1) Rząd Indyj zastrzega, że artykuł 9 nie stosuje się do Indyj, gdzie nie należy do zakresu władzy ustawodawczej wprowadzenie przepisu, wyrażonego w tym artykule.

2) Oczekując wyniku rokowań, dotyczących zniesienia jurysdykcji konsularnej, z której korzystają jeszcze obywatele pewnych Mocarstw, Rząd Chiński nie może przyjąć artykułu 10, ustanawiającego ogólny obowiązek dla rządu, aby zezwalał na wydanie cudzoziemca, oskarżonego przez Państwo trzecie o fałszowanie pieniędzy.

3) Co do postanowień artykułu 20 delegacja Związku Socjalistycznych Republik Rad zastrzega dla swego Rządu możność skierowania, o ile tego pragnie, dokumentu ratyfikacyjnego do innego Państwa, które podpisało konwencję, w tym celu, aby Państwo to przesłało jego odpis Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dla notyfikacji wszystkim Państwom, które konwencję podpisały lub do niej przystąpiły.

III. Oświadczenia.

Szwajcarja.

W chwili podpisywania konwencji przedstawiciel Szwajcarji złożył następujące oświadczenie:

Szwajcarska Rada Związkowa, nie mogąc zaciągać żadnych zobo-

3° Que la règle faisant l'objet de l'article 4 de la convention n'entraîne aucune modification aux règles internes qui établissent les peines en cas de concours d'infractions. Elle ne fait pas obstacle à ce que le même individu, étant à la fois le faussaire et l'émetteur, ne soit poursuivi que comme faussaire.

4° Que les Hautes Parties contractantes ne sont tenues d'exécuter les commissions rogatoires que dans la mesure prévue par leur législation nationale.

II. Réserves.

Les Hautes Parties contractantes qui font les réserves exprimées ci-dessous y subordonnent leur acceptation de la convention; leur participation, sous ces réserves, est acceptée par les autres Hautes Parties contractantes.

1° Le Gouvernement de l'Inde fait la réserve que l'article 9 ne s'applique pas à l'Inde où il n'entre pas dans les attributions du pouvoir législatif de consacrer la règle édictée par cet article.

2° En attendant l'issue des négociations concernant l'abolition de la juridiction consulaire dont jouissent encore les ressortissants de certaines Puissances, il n'est pas possible au Gouvernement chinois d'accepter l'article 10, qui contient l'engagement général pour un gouvernement d'accorder l'extradition d'un étranger accusé de faux monnayage par un Etat tiers.

3° Au sujet des dispositions de l'article 20, la délégation de l'Union des Républiques soviétistes socialistes réserve pour son Gouvernement la faculté d'adresser, s'il le désire, l'instrument de sa ratification à un autre Etat signataire, afin que celui-ci en communique copie au Secrétaire général de la Société des Nations pour notification à tous les Etats signataires ou adhérents.

III. Déclarations.

Suisse.

Au moment de signer la Convention, le représentant de la Suisse a fait la déclaration suivante:

„Le Conseil fédéral suisse, ne pouvant assumer un engagement

(3) That the rule contained in Article 4 of the Convention in no way modifies internal regulations establishing penalties in the event of concurrent offences. It does not prevent the same individual, who is both forger and utterer, from being prosecuted as forger only.

(4) That High Contracting Parties are required to execute letters of request only within the limits provided for by their domestic law.

II. Reservations.

The High Contracting Parties who make the reservations set forth hereunder make their acceptance of the Convention conditional on the said reservations; their participation, subject to the said reservations, is accepted by the other High Contracting Parties.

(1) The Government of India make a reservation to the effect that Article 9 does not apply to India, where the power to legislate is not sufficiently extensive to admit of the legislation contemplated by this article.

(2) Pending the negotiation for the abolition of consular jurisdiction which is still enjoyed by nationals of some Powers, the Chinese Government is unable to accept Article 10, which involves the general undertaking of a Government to grant extradition of a foreigner who is accused of counterfeiting currency by a third State.

(3) As regards the provisions of Article 20, the delegation of the Union of Soviet Socialist Republics reserves for its Government the right to address, if it so desires, the instrument of its ratification to another signatory State in order that the latter may transmit a copy thereof to the Secretary-General of the League of Nations for notification to all the signatory or acceding States.

III. Declarations.

Switzerland.

At the moment of signing the Convention, the representative of Switzerland made the following declaration:

„The Swiss Federal Council, being unable to assume any obli-

wiązań co do przepisów karnych konwencji przed załatwieniem w sposób pozytywny sprawy wprowadzenia w Szwajcarji jednolitego kodeksu karnego, zwraca uwagę, że ratyfikacja konwencji nie będzie mogła nastąpić w czasie określonym.

„Mimo to Szwajcarska Rada Związkowa skłonna jest wykonywać w granicach swej władzy postanowienia administracyjne konwencji od chwili kiedy ta wejdzie w życie zgodnie z artykułem 25".

concernant les dispositions pénales de la convention avant que soit résolue affirmativement la question de l'introduction en Suisse d'un Code pénal unifié, fait observer que la ratification de la Convention ne pourra intervenir dans un temps déterminé.

„Toutefois, le Conseil fédéral suisse est disposé à exécuter, dans la mesure de son autorité, les dispositions administratives de la Convention dès que celle-ci entrera en vigueur, conformément à l'article 25."

gation as to the penal clauses of the Convention before the question of the introduction of a unified penal code in Switzerland is settled in the affirmative, draws attention to the fact that the ratification of the Convention cannot be accomplished in a fixed time.

„Nevertheless, the Federal Council is disposed to put into execution, to the extent of its authority, the administrative provisions of the Convention whenever these will come into force in accordance with Article 25".

Związek Socjalistycznych Republik Rad.

W chwili podpisywania konwencji przedstawiciel Związku Socjalistycznych Republik Rad złożył następujące oświadczenie:

„Delegacja Związku Socjalistycznych Republik Rad, przyjmując postanowienia artykułu 19, oświadcza, że Rząd Związku nie zamierza uciekać się w sprawach, które go dotyczą, do orzecznictwa Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej.

Co do postanowienia tego samego artykułu, według którego spory, jakichby nie można załatwić drogą rokowań bezpośrednich, miałyby być poddane jakiemukolwiek innemu postępowaniu arbitrażowemu poza Stałym Trybunałem Sprawiedliwości Międzynarodowej, delegacja Związku Socjalistycznych Republik Rad wyraźnie oświadcza, że przyjęcia tego postanowienia nie należy uważać za zmianę stanowiska Rządu Związku w ogólnej kwestji arbitrażu, jako środka załatwiania sporów między Państwami".

Union des Républiques Soviétistes Socialistes.

Au moment de signer la Convention, le représentant de l'Union des Républiques soviétistes socialistes a fait la déclaration suivante:

„La délégation de l'Union des Républiques soviétistes socialistes, tout en acceptant les dispositions de l'article 19, déclare que le Gouvernement de l'Union ne se propose pas de recourir, en ce qui le concerne, à la juridiction de la Cour permanente de Justice internationale.

Quant à la disposition du même article, d'après laquelles les différends, qui ne pourraient pas être réglés par des négociations directes, seraient soumis à toute autre procédure arbitrale que celle de la Cour permanente de Justice internationale, la délégation de l'Union des Républiques soviétistes socialistes déclare expressément que l'acceptation de cette disposition ne devra pas être interprétée comme modifiant le point de vue du Gouvernement de l'Union sur la question générale de l'arbitrage en tant que moyen de solution de différends entre Etats."

Union of Soviet Socialist Republics.

At the moment of signing the Convention, the representative of the Union of Soviet Socialist Republics made the following declaration:

„The delegation of the Union of Soviet Socialist Republics, while accepting the provisions of Article 19, declares that the Government of the Union does not propose to have recourse, in so far as it is concerned, to the jurisdiction of the Permanent Court of International Justice.

„As regards the provision in the same Article by which disputes which it has not been possible to settle by direct negotiations would be submitted to any other arbitral procedure than that of the Permanent Court of International Justice, the delegation of the Union of Soviet Socialist Republics expressly declares that acceptance of this provision must not be interpreted as modifying the point of view of the Government of the Union on the general question of arbitration as a means of settling disputes between States".

Protokół niniejszy, o ile stwarza zobowiązania między Wysokiemi Układającemi się Stronami, będzie miał taką samą moc, taką samą wartość i taki sam czas trwania jak konwencja zawarta dnia dzisiejszego, za której część składową ma być uważany.

Na dowód czego niżej podpisani położyli swe podpisy pod niniejszym Protokółem.

Sporządzono w Genewie dnia dwudziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku w jednym egzemplarzu, który

Le présent protocole, en tant qu'il crée des engagements entre les Hautes Parties contractantes, aura les mêmes forces, valeur et durée que la Convention conclue à la date de ce jour et dont il doit être considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi les soussignés ont apposé leur signature au bas du présent Protocole.

Fait à Genève, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la

The present Protocol in so far as it creates obligations between the High Contracting Parties will have the same force, effect and duration as the Convention of today's date, of which it is to be considered as an integral part.

In faith whereof the undersigned have affixed their signatures to the present Protocol.

Done at Geneva, this twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine, in a single copy, which shall be deposited

będzie złożony w archiwach Sekretarjatu Ligi Narodów; uwierzytelnione jego odpisy będą rozesłane wszystkim Członkom Ligi Narodów i wszystkim Państwom nie-członkom, reprezentowanym na Konferencji.

Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

in the archives of the Secretariat of the League of Nations and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

ALBANJA — ALBANIE — ALBANIA
Dr. Stavro Stavri

NIEMCY — ALLEMAGNE — GERMANY
Dr. Erich Kraske
Dr. Wolfgang Mettgenberg
Vocke

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI — ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE — UNITED STATES OF AMERICA
Hugh R. Wilson

AUSTRJA — AUTRICHE — AUSTRIA
Dr. Bruno Schultz

BELGJA — BELGIQUE — BELGIUM
Servais

WIELKA BRYTANJA I PÓŁNOCNA IRLANDJA oraz te wszystkie części Imperjum Brytyjskiego, które nie są odrębnymi członkami Ligi Narodów — GRANDE-BRETAGNE ET IRLANDE DU NORD ainsi que toutes parties de l'Empire britannique, non membres séparés de la Société des Nations. — GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND and all parts of the British Empire which are not separate Members of the League of Nations.
John Fischer Williams
Leslie S. Brass

INDJE — INDE — INDIA
Vernon Dawson

BUŁGARJA — BULGARIE — BULGARIA
D. Mikoff

CHINY — CHINE — CHINA
Lone Liang

KOLUMBJA — COLOMBIE — COLOMBIA
A. J. Restrepo

KUBA — CUBA — CUBA
G. de Blanck
M. R. Alvarez

DANJA — DANEMARK — DENMARK
William Borberg

WOLNE MIASTO GDAŃSK — VILLE LIBRE DE DANTZIG — FREE CITY OF DANZIG
F. Sokal
John Muhl

HISZPANJA — ESPAGNE — SPAIN
Mauricio Lopez Roberts,
Marquis de la Torrehermosa

FRANCJA — FRANCE — FRANCE
Chalendar

GRECJA — GRÈCE — GREECE
Mégalos Caloyanni

WĘGRY — HONGRIE — HUNGARY
Paul de Hevesy

WŁOCHY — ITALIE — ITALY
Ugo Aloisi

JAPONJA — JAPON — JAPAN
Raizaburo Hayashi
Shigeru Nagai

LUKSEMBURG — LUXEMBOURG — LUXEMBURG
Ch. G. Vermaire

MONACO — MONACO — MONACO
R. Ellès

NORWEGJA
Ch. L. Lange
PANAMA
J. D. Arosemena
HOLANDJA
A. A. van der Feltz
P. J. Gerke
K. H. Broekhoff
POLSKA
F. Sokal
Włodzimierz Sokalski
PORTUGALJA
José Caeiro da Matta
RUMUNJA
Antoniade
Vespasien V. Pella
Pascal Toncesco
KRÓLESTWO SERBÓW, KROATÓW I SŁOWEŃCÓW
Dr. Thomas Givanovitch
ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD
G. Lachkevitch
Nicolas Liubimow
SZWAJCARJA
Delaquis
CZECHOSŁOWACJA
Jaroslav Kallab

NORVÈGE
Chr. L. Lange
PANAMA
J. D. Arosemena
PAYS-BAS
A. A. van der Feltz
P. J. Gerke
K. H. Broekhoff
POLOGNE
F. Sokal
Vlodzimierz Sokalski
PORTUGAL
José Caeiro da Matta
ROUMANIE
Antoniade *Vespasien V. Pella*
ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES
Dr. Thomas Givanovitch
UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES SOCIALISTES
G. Lachkevitch
Nicolas Liubimov
SUISSE
Delaquis
TCHÉCOSLOVAQUIE
Jaroslav Kallab

NORWAY
PANAMA
THE NETHERLANDS
POLAND
PORTUGAL
ROUMANIA
Pascal Toncesco
KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES
UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS
SWITZERLAND
CZECHOSLOVAKIA

PROTOKÓŁ FAKULTATYWNY.

Uznając wybitny postęp w dziedzinie zwalczania fałszowania pieniędzy, urzeczywistniony przez konwencję w celu zwalczania fałszowania pieniędzy, która nosi datę dnia dzisiejszego, Wysokie Strony podpisujące protokół niniejszy zobowiązują się, z zastrzeżeniem ratyfikacji, uważać w swych stosunkach wzajemnych, o ile chodzi o wydawanie sobie przestępców, czyny przewidziane w artykule 3 wspomnianej konwencji za przestępstwa pospolite.

Zezwolenie na wydanie będzie udzielane zgodnie z prawem państwa wezwanego.

Przepisy drugiej części wspomnianej konwencji mają również zastosowanie do protokółu niniejszego, z wyjątkiem przepisów następujących:

1. Protokół niniejszy będzie mógł być podpisany zgodnie z artykułem 20 konwencji w imieniu każdego Państwa, będącego członkiem Ligi Narodów, i w imieniu każdego Państwa, nie będącego jej członkiem, które było reprezentowane na Konferencji i które podpisało lub podpisze konwencję, albo któremu Rada Ligi Narodów prześle egzemplarz wspomnianej konwencji.

PROTOCOLE FACULTATIF.

En reconnaissant les progrès importants en matière de répression du faux monnayage, réalisés par la Convention pour la répression du faux monnayage, qui porte la date de ce jour, les Hautes Parties signataires de ce Protocole, sous réserve de ratification, s'engagent, dans leurs rapports réciproques, à considérer, au point de vue de l'extradition, les faits prévus à l'article 3 de ladite Convention comme des infractions de droit commun.

L'extradition sera accordée conformément au droit du pays requis.

Les dispositions de la seconde partie de ladite Convention s'appliquent aussi en ce qui concerne le présent Protocole, sauf les dispositions ci-dessous:

1. Le présent Protocole pourra être signé conformément à l'article 20 de la Convention au nom de tout Etat membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre qui a été représenté à la Conférence et qui a signé ou signera la Convention, ou à qui le Conseil de la Société des Nations aura communiqué un exemplaire de ladite Convention.

OPTIONAL PROTOCOL.

Recognising the important progress regarding the suppression of counterfeiting currency which has been realised by the Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency bearing this day's date, the High Contracting Parties signatory to this Protocol, subject to ratification, undertake, in their mutual relations, to consider, as regards extradition, the acts referred to in Article 3 of the said Convention as ordinary offences.

Extradition shall be granted according to the law of the country to which application is made.

The provisions of Part II of the said Convention apply equally to the present Protocol, with the exception of the following provisions:

1. The present Protocol may be signed in accordance with Article 20 of the Convention in the name of any State Member of the League of Nations and of any non member State which has been represented at the Conference and which has signed or will sign the Convention, or to which the Council of the League of Nations shall have sent a copy of the said Convention.

2. Protokół niniejszy wejdzie w życie dopiero z chwilą, gdy zostanie ratyfikowany, lub gdy zostanie zgłoszone przystąpienie do niego w imieniu trzech Członków Ligi Narodów lub Państw nie-członków.

3. Ratyfikacja niniejszego protokółu i przystąpienie do niego są niezależne od ratyfikacji konwencji, albo od przystąpienia do niej.

Na dowód czego niżej wymienieni Pełnomocnicy położyli swe podpisy pod niniejszym protokółem.

Sporządzono w Genewie dwudziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego roku w jednym egzemplarzu, stanowiącym załącznik do konwencji w celu zwalczania fałszowania pieniędzy.

2. Le présent Protocole n'entrera en vigueur que lorsqu'il aura été ratifié ou qu'il y aura été adhéré au nom de trois Membres de la Société des Nations ou Etats non membres.

3. La ratification du présent Protocole et l'adhésion sont indépendantes de la ratification ou de l'adhésion à la Convention.

En Foi de Quoi les Plénipotentiaires nommés ci-dessous ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève en un seul exemplaire formant une annexe à la Convention pour la répression du faux monnayage, le vingt avril mil neuf cent vingt-neuf.

2. The present Protocol shall come into force only after it has been ratified or adhered to in the name of three Members of the League of Nations or States which are not members.

3. Ratification of and accession to the present Protocol are independent of ratification of or accession to the Convention.

In Faith Whereof the Plenipotentiaries named below have signed the present Protocol.

Done at Geneva, in a single copy, forming an Annex to the Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency, on the twentieth day of April, one thousand nine hundred and twenty-nine.

AUSTRJA
Dr. Bruno Schultz

AUTRICHE
Dr. Bruno Schultz

AUSTRIA

KOLUMBJA
A. J. Restrepo

COLOMBIE
A. J. Restrepo

COLOMBIA

KUBA
G. de Blanck
M. R. Alvarez

CUBA
G. de Blanck
M. R. Alvarez

CUBA

GRECJA
Mégalos Caloyanni

GRÈCE
Mégalos Caloyanni

GREECE

PORTUGALJA
José Caeiro da Matta

PORTUGAL
José Caeiro da Matta

PORTUGAL

RUMUNJA
Antoniade
Vespasien V. Pella
Pascal Toncesco

ROUMANIE
Antoniade *Vespasien v. Pella*

ROUMANIA
Pascal Toncesco

KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW I SŁOWEŃCÓW
Dr. Thomas Givanovitch

ROYAUME DES SERBES CROATES ET SLOVENES
Dr. Thomas Givanovitch

KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES

CZECHOSŁOWACJA
Jaroslav Kallab

TCHÉCOSLOVAQUIE
Jaroslav Kallab

CZECHOSLOVAKIA

PANAMA
J. D. Arosemena

PANAMA
J. D. Arosemena

PANAMA

BUŁGARJA
D. Mikoff

BULGARIE
D. Mikoff

BULGARIA

HISZPANJA
Mauricio Lopez
Marquis de la Torrehermosa

ESPAGNE
Mauricio Lopez
Marquis de la Torrehermosa

SPAIN

POLSKA
F. Sokal

POLOGNE
F. Sokal

POLAND

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją wraz z protokółem, oraz z protokółem fakultatywnym, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nich postanowień; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Après avoir vu et examiné lesdits Convention avec protocole et Protocole facultatif, Nous les avons approuvés et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'ils sont acceptés, ratifiés et confirmés, et promettons qu'ils seront inviolablement observés.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 12 maja 1934 r.

(—) I. Mościcki

L. S.

Prezes Rady Ministrów
(—) J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Zagranicznych
(—) Beck

En foi de Quoi Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 12 mai 1934.

(—) I. Mościcki

L. S.

Le Président du Conseil des Ministres
(—) J. Jędrzejewicz

Le Ministre des Affaires Étrangères
(—) Beck

920.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 września 1934 r.

w sprawie złożenia przez Polskę i inne Państwa dokumentów ratyfikacyjnych oraz zgłoszenia przez kilka państw przystąpień do konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy.

I.

Podaje się do wiadomości, że w wykonaniu art. 20 konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r., oraz postanowień protokółu fakultatywnego podpisanego tegoż dnia w Genewie, został złożony Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 15 czerwca 1934 r., w imieniu Rządu Polskiego dokument ratyfikacyjny powyższych: konwencji, protokółu stanowiącego jej część składową i protokółu fakultatywnego.

II.

Równocześnie podaje się do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarjatu Generalnego Ligi Narodów, że:

1) w wykonaniu postanowień art. 20 konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r., oraz postanowień protokółu fakultatywnego podpisanego tegoż dnia w Genewie, zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dokumenty ratyfikacyjne:

a) powyższej konwencji wraz z protokółem oraz protokółu fakultatywnego w imieniu Rządów:

Hiszpanji	w dniu 28 kwietnia 1930 r.
Bułgarji	„ „ 22 maja 1930 r.
Portugalji	„ „ 18 września 1930 r.
Jugosławji	„ „ 24 listopada 1930 r.
Grecji	„ „ 19 maja 1931 r.
Austrji	„ „ 25 czerwca 1931 r.
Czechosłowacji	„ „ 12 września 1931 r.
Kolumbji	„ „ 9 maja 1932 r.
Kuby	„ „ 13 czerwca 1933 r.

b) powyższej konwencji wraz z protokółem w imieniu Rządów:

Danji — w dniu 19 lutego 1931 r.

Zgodnie z oświadczeniem Rządu Duńskiego, złożonem przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, konwencja miała obowiązywać Rząd Duński dopiero od chwili wejścia w życie kodeksu karnego duńskiego z dnia 15 kwietnia 1930 r. Ponieważ powyższy kodeks wszedł w życie w dniu 1 stycznia 1933 r., konwencja obowiązuje Danję od tej daty.

Norwegji — w dniu 16 marca 1931 r.

Z uwagi na postanowienia art. 176, alinea 2, norweskiego kodeksu karnego powszechnego i artykułu 2 ustawy norweskiej o ekstradycji przestępców, ekstradycja przewidziana w art. 10 niniejszej konwencji nie będzie mogła mieć miejsca za przestępstwo przewidziane w art. 3 Nr. 2, w wypadku, gdy osoba, która puszcza w obieg fałszywy pieniądz, sama otrzymała go w dobrej wierze.

Z. S. R. R.	w dniu 13 lipca 1931 r.
Monako	„ „ 21 października 1931 r.
Holandji	„ „ 30 kwietnia 1932 r.
Belgji	„ „ 6 czerwca 1932 r.
Węgier	„ „ 14 czerwca 1933 r.
Niemiec	„ „ 3 października 1933 r.